

OPAVIPARÁ / THE GREEN PARROT

Opavipará. Aquest col·lectiu d'artistes brasilers porta a Barcelona dos projectes relacionats amb Rio de Janeiro. Un recull eslogans de protesta que estampa en tovalloles de platja. L'altre crea postals de venedors ambulants i les distribueix en espais públics en solidaritat amb aquest grup

lògan "Eu amo camelô" (Jo estimo el venedor ambulant). La proposta també es treballarà aquí, amb el Sindicat Popular de Venedors Ambulants. Atesa la conflictivitat que envolta aquestes dues organitzacions sindicals, les propostes també tindran una rabiosa i polèmica actualitat a Barcelona.

El segon projecte l'ha proposat Bar project, una entitat dirigida

Un grup brasiler realitzarà obres amb els venedors ambulants i amb els estibadors del port de Barcelona

pels comissaris Andrea Rodríguez, Juan Canela i Verónica Valentini, dedicada a donar suport a artistes i comissaris internacionals i promoure el diàleg i la col·laboració. També consta de dos projectes: *Bar tool*, un programa de formació pràctica de vuit mesos per a cinc participants, que es fa en col·laboració amb la fàbrica de creació Fabra i Coats, i *Bar simposi internacional*, que consisteix en una setmana intensiva de grups de treball, taules rodones, accions i performances. Un d'aquests dies el col·lectiu artístic Equipo Palomar farà una acció centrada en la figura d'Alberto Cardín, escriptor, antropòleg i activista LGBT que va morir de sida el 1992. El colofó serà una festa a la terrassa de la Tàpies amb el *live show* de l'artista Josep Maynou.

El tercer projecte neix de la col·laboració entre la Fundació Tàpies i la fundació impulsada per l'escriptor i mecenes holandès resident a Barcelona Han Nefkens. Es tracta del projecte *Flow series*, que organitza al llarg de tot l'any trobades entre un artista i un convidat. Les properes sessions inclouen converses entre David Claerbout i J.J. Charlesworth (15 de març), Haegue Yang i Max Andrew i Mariana Cánepa (3 de maig) i Walid Raad i Carles Guerra (29 de maig). Com va assenyalar ahir Hilde Teerlink, directora de la Fundació Nefkens, es tracta d'"aprofitar la infraestructura humana flotant de la ciutat".

JOSEP PLAYÀ MASET
Barcelona

La crisi ha obligat a repensar la funció i les dimensions dels museus. Es revaloritzen obres que estaven enterrades als magatzems, la col·laboració entre centres augmenta, s'acullen exposicions menys mastodòntiques, sorgeixen propostes més transversals i creixen les oportunitats per als joves que ofereixen alternatives més barates. I en aquesta línia s'emmarca el projecte *Planta 1.1*, de la Fundació Tàpies de Barcelona.

Ahir, a la presentació del projecte, Carles Guerra, director de la Fundació Tàpies, ho teoritzava amb aquestes paraules: "En el camp de la cultura compta no només el capital econòmic, sinó també la capacitat associativa i de creació de xarxes i vincles que permeten crear noves situacions productives". L'edifici de Domènech i Montaner, seu de la fundació, al carrer Aragó de Barcelona, té una planta buida com a

Tres plataformes artístiques mostraran aquest any les seves creacions en el marc del projecte 'Planta 1.1'

La Tàpies cedeix espais a altres artistes

conseqüència de la reducció de personal. I això ha permès "compartir infraestructura" amb altres creadors sense "redistribuir recursos", és a dir, sense pagar sous. Des de fa un any, aquest espai, la planta 1.1, s'ha ofert a tres grups d'artistes i entitats, i ara s'han presentat per donar a conèixer les activitats previstes els pròxims mesos.

Rosa Lleó, fundadora i directora de la plataforma The Green Parrot, va explicar, juntament amb Agustín Ortiz, el projecte artístic que duran a terme entre el 3 i el 16 de juliol d'aquest any amb el col·lectiu d'artistes brasilers Opavipará! en espais públics de la Barceloneta. La proposta coincidirà amb l'exposició d'Allan Sekula a la Tàpies i se centrarà en el debat sobre el desenvolupament de les ciutats turístiques i, especialment, el seu influx sobre les zones costaneres. Es desenvoluparan dos projectes que van néixer a Rio de Janeiro. El primer, anomenat *Cangaço*, recull eslogans i reivindicacions de protestes con-

tra la corrupció que es van estampar en roba i en tovalloles de platja i es distribueixen per la ciutat i entre els visitants. Hi ha la intenció de treballar amb l'associació d'artistes artesans de la Barceloneta i amb els estibadors del port (a Rio es van pintar els contenidors de colors). El segon projecte va sorgir del decret llei que el Brasil va impulsar durant els Jocs Olímpics per prohibir la venda ambulant a les platges. Els artistes van fer fotos dels venedors i van crear postals amb l'es-

ta estampa en tovalloles de platja. L'altre crea postals de venedors ambulants i les distribueix en espais públics en solidaritat amb aquest grup

El Poblenou tindrà un Espai Subirachs gràcies a l'esforç de la família de l'artista

BARCELONA Redacció i agències

Finalment l'escultor i artista Josep Maria Subirachs tindrà un petit museu a Barcelona. Després de fracassar, fa uns quants anys, el projecte impulsat per Caixa Penedès de crear un museu en un palauet prop del museu Picasso i després de no prosperar l'intent de tenir un espai propi al MNAC, als pavellons de la Fira, la família ha optat per obrir un local al barri del Poblenou, molt a prop d'on va néixer l'artista.

Judit Subirachs-Burgaya, filla de l'artista i historiadora de l'art, ha explicat a l'agència Efe que l'obertura de l'Espai Subirachs és la principal iniciativa de la família l'any en què l'escultor, que va morir el 2014, hauria fet 90 anys. Al-

LLIBERT TEXIDÓ / ARXIU

Escultures de Subirachs

menys aquest any l'entrada del museu serà gratuïta, i el 2018, en funció del moviment que hi hagi. Els tres fills de l'escultor han comprat un local al carrer Batista, d'uns 300 metres quadrats, que s'inaugurarà el 27 de maig. El local és molt a prop de la casa on va néixer Subirachs, al número 195 del carrer Pere IV, i de l'antiga cooperativa Pau i Justícia -actual sala Beckett-, on va estudiar quan era petit.

"És un local modest que hem finançat la família, sense que les institucions hi hagin aportat ni un cèntim, que no és bonic ni màgic, de manera que no se'n pot dir museu, però que serà un espai on podem ensenyar i explicar a grups, escoles o a qui sigui un centenar d'obres, sobretot escultura,

pintura i dibuix", de Subirachs, ha assenyalat la seva filla. L'encàrrec de la Sagrada Família a Subirachs perquè fes el conjunt escultòric de la façana de la Passió, quan ja tenia 60 anys, ha desviat l'atenció sobre la seva obra. "Pel fet de ser una obra mediàtica i polèmica, va eclipsar la resta de la seva producció", assenyala Judith Subirachs, que també recorda que el seu pare

Aquest dijous s'obre una mostra a Terrassa i n'hi haurà d'altres a Barcelona, Girona i Igualada el 2017

ja va provocar un gran enrenou el 1957, quan va col·locar "la primera escultura abstracta a la ciutat de Barcelona", i va passar el mateix amb la peça *La vocació marinera*, que el 1960 va instal·lar a la Barceloneta.

Dijous d'aquesta setmana s'inaugurarà al Centre Cultural Terrassa la retrospectiva *Figuracions i abstraccions*, amb un total de 75 obres. Més endavant hi haurà dues exposicions més, a l'abril i al maig, a la Galeria Eude de Barcelona i al Museu de la Pell d'Igualada, on s'exhibiran obra gràfica i escultures. Finalment, i en data encara no fixada, s'obrirà una altra exposició permanent al castell de Sant Julià de Ramis (Girona), que un grup privat de joiers està remodelant per obrir-hi un museu de la joieria, el D'Or Museu. Allà, tal com va avançar aquest diari, també s'instal·larà un petit espai dedicat a Subirachs amb 30 escultures, 12 dibuixos i 20 medalles.

Els fills de Subirachs van rebre un llegat de 300 obres del seu pare que en principi formaven part del seu projecte de museu de Barcelona, frustrat per la crisi bancària que va arrossegar les caixes catalanes. Ara aquest llegat és la base del nou espai.